

1 Inleiding

In de artt. 22-28 Vw zijn regels gegeven omtrent de uitzetting van personen aan wie het niet of niet langer krachtens de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven.

De artt. 79-90 Vb en 47-48 VV hebben eveneens betrekking op de uitzetting van deze vreemdelingen.

Uitzetting is met een aantal waarborgen omkleed.

In een aantal gevallen mag geen uitzetting plaatsvinden of dient deze te worden opgeschort.

Voorts is voor de uitzetting in het algemeen een last van het daartoe bevoegde gezag vereist.

De Vreemdelingenwet voorziet in bepaalde gevallen in de mogelijkheid van verhaal van kosten van uitzetting.

Ter uitvoering van een last tot uitzetting (of een bevel tot bewaring) is aan de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen de bevoegdheid toegekend tot het betreden van woningen en andere plaatsen.

In een aantal gevallen dient de uitzetting te geschieden door middel van overgave van de vreemdeling aan buitenlandse grensautoriteiten zulks ter voldoening aan internationale verplichtingen.

Voor de uitzetting van onderdanen van lid-staten van de E.E.G. zie B 4 onder 6.

Voor asielzoekers zie B 7 onder 3.2.

Is het aannemelijk dat de uitzetting van de vreemdeling op moeilijkheden zal stuiten, bijvoorbeeld omdat niet wordt beschikt over geldige - of nog slechts korte tijd geldige - reisdocumenten en een oplossing door het hoofd van plaatselijke politie niet mogelijk blijkt, dan dient zo spoedig mogelijk contact te worden opgenomen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

Voorts nemen de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen de door de Minister van Justitie met betrekking tot uitzetting van vreemdelingen gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht (art. 90 Vb).

1.1 Enkele begrippen

1.1.1 Uitzetting

De wet bevat geen definitie van het begrip uitzetting. Blijkens de Memorie van Toelichting op het wetsontwerp is de - aan artikel 4, tweede lid, van de Grondwet ontleende - term uitzetting gebruikt voor alle gevallen van 'verwijdering met de sterke arm uit Nederland'.

Dit impliceert dat er nog geen sprake is van uitzetting als een vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld ons land op een door hem zelf verkozen wijze te verlaten.

1.1.2 Weigeren van toegang

Onder uitzetting is niet begrepen het weigeren van toegang tot Nederland aan de grens (hierop hebben onder meer betrekking de artt. 6 en 7 Vw). De weigering van toegang heeft tot gevolg dat de vreemdeling de doorlaatpost niet mag passeren.

1.1.3 Verwijdering

In enkele bepalingen van de wet (artt. 7, 25 en 27) wordt deze uitdrukking gebezigd. Het begrip verwijdering is ruimer dan uitzetting. Het omvat niet alleen de uitzetting, maar ook andere handelingen, welke er feitelijk op gericht zijn om een vreemdeling aan wie geen verblijf of geen verder verblijf in Nederland is of wordt toegestaan, uit ons land te doen vertrekken. Blijkens artikel 7 Vw kan het hier mede betreffen een vreemdeling, aan wie de toegang tot Nederland werd geweigerd, met name in gevallen waarin de vreemdeling per schip of vliegtuig is aangekomen en het niet mogelijk is dat hij aanstonds vertrekt.

1.1.4 Vertrek op eigen gelegenheid

Hiervan is sprake indien de vreemdeling in het kader van de verwijderingsprocedure in de gelegenheid wordt gesteld ons land op een door hem zelf verkozen wijze te verlaten. (Zie ook hierna onder 6 het gunnen van een redelijke termijn).

1.1.5 Uitlevering

Uitlevering heeft een strafrechtelijk doel, n.l. het ter beschikking stellen van een persoon aan buitenlandse autoriteiten ten behoeve van hetzij een tegen hem (haar) gericht strafrechtelijk onderzoek, hetzij de tenuitvoerlegging van een straf of strafrechtelijke maatregel. Uitlevering geschiedt niet dan krachtens een verdrag en overeenkomstig de bepalingen van de Uitleveringswet. Uitlevering vindt bovendien slechts plaats op verzoek van een buitenlandse autoriteit.

1.1.6 Verhouding Uitzetting/Uitlevering

Indien bekend is dat in het land waarheen een vreemdeling kan worden uitgezet tegen hem een strafrechtelijk onderzoek gaande is of dat hij aldaar nog een vrijheidsbenemende straf of maatregel dient te ondergaan, moet contact worden opgenomen met het ministerie van Justitie (zie A 2).